

عنوان مقاله:

بنیان های اخلاق هندو: نظریه کرمه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 10، شماره 39 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حبیب بشیرپور - دکترای ادیان و عرفان تطبیقی

ابوالفضل محمودی - دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

کیفیت زندگی آدمی در طول دوران حیات خویش در این جهان و در سرای باقی همواره تحت تاثیر اعمال و کردار و گفتار خویش است. کرمه به معنای عمل کردن است و ثمره عملی که تحت تاثیر خواسته ها و غرائز انسانی انجام شود، در چرخه زندگی های بعدی یا در سمساره نتیجه می دهد. با درک کرمه در اخلاق هند، می توان وضعیت زمان حال فرد را توجیه کرد و نیز از تولدهای بعدی در آینده جلوگیری بعمل آورد. به منظور کسب کرمه خوب باید از دهرمه پیروی کرد و دستیابی به معرفت، باعث از بین رفتن کرمه می شود. به استثناء چارواکه، تمام نظام های هندی با نظریه کرمه، کم و بیش توافق دارند. همه چیز تحت سیطره قانون کرمه است؛ اما این قانون در نزد سانکهییه و میمانسا مستقل از اراده الهی است و در ادیان بودایی و جین، خدایان هم تحت تاثیر قانون کرمه هستند.

کلمات کلیدی:

کرمه، عمل، معرفت، تولد مجدد، سمساره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880999>

